

Sygn. akt: I C 967/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>Katarzyna Wencka</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Kalata</i>

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej J. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W. kwotę 4953,64 zł (cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote 64/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty 1393,39 zł (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote 39/100) od dnia 30 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi od kwoty 3560, 25 zł (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt złotych 25/100) w stosunku rocznym w wysokości 8% od dnia 30 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej J. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W. odsetki ustawowe w wysokości 8% w stosunku rocznym od kwoty 40,07 zł od dnia 30 czerwca 2015 roku do dnia 27 lipca 2015 roku.

III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

IV. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1467 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 967/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty - (...) z siedzibą w W. po ostatecznym zmodyfikowaniu powództwa domagał się zasądzenia od pozwanej J. S. kwoty 4953,64 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 1393,39 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3560,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych: od kwoty 31,04 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 30.03.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 27.04.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 26.05.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 26.06.2015 roku

od kwoty 40,07 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 27.07.2015 roku. Powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1467 zł (k. 56). Uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na umowę kredytu gotówkowego z dnia 17.03.2008 roku zawartą pomiędzy pozwaną a poprzednikiem prawnym powoda (...) Bankiem S.A. z siedzibą w K., na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną w wysokości 3285,87 zł i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Podnosił, że z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana. W związku z brakiem spłaty należności wynikających z umowy poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny. Następnie po uzyskaniu klauzuli wykonalności wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone przez poprzedniego wierzyciela postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W celu ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej konieczne jest uzyskanie tytułu wykonawczego przez powoda (k.3-7).

Pozwana J. S., na rozprawie w dniu 9 września 2015 roku, potwierdziła, że w 2008 roku zawarła umowę kredytu z poprzednim wierzycielem (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W.. Wskazała, że w związku z wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, egzekucję w dalszym ciągu prowadzi Komornik przy Sądzie Rejonowym w B.R. J.. Pozwana podnosiła, że jej zdaniem powództwo nie powinno być uwzględnione, gdyż poszczególne kwoty są egzekwowane przez Komornika z jej renty. Pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego świadczenia (k. 92v).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że w dniu 17.03.2008 roku pomiędzy pozwaną J. S. a poprzednikiem prawnym powoda (...) Bankiem S.A. doszło do zawarcia umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której pozwana otrzymała kwotę 3285,87 zł i zobowiązała się do jej spłaty do dnia 28.03.2010 roku (umowa pożyczki k. 42-44, oświadczenie pozwanej – k. 92v).

Poza sporem pozostaje także, że w związku z brakiem spłaty powyższego zobowiązania przez pozwaną, (...) Bank S.A. z siedzibą w K. wystawił w dniu 24.08.2009 roku bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), a następnie Sąd Rejonowy w B.w dniu 8 września 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...) nadał powyższemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (k. 18 akt sprawy (...)).

Na mocy postanowienia z dnia 19 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w B.bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez (...) Bank Spółkę Akcyjną w K. w dniu 24.08.2009 roku nadał klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela (...) Banku S.A. z siedzibą w W.. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że zgodnie z odpisem z (...) Banku S.A. w W., nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w K. na rzecz (...) Banku S.A. w W. (przejęcie spółki przez połączenie) (k. 46 akt (...), k. 9 akt (...)).

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy wierzyciel (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 04.06.2010 roku wystąpił do Komornika przy Sądzie Rejonowym w B.R. J. o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużniczce J. S.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt (...) (akta sprawy (...)). Zgodnie z informacją udzieloną przez Komornika R. J. w piśmie z dnia 19.10.2015 roku zaległość w sprawie o sygn. akt (...) prowadzonej przeciwko dłużniczce J. S. wynosi na dzień 19.10.2015 roku łącznie kwotę 6 441,83 zł, w tym należność główna – stanowi kwotę 2939,28 zł oraz odsetki – kwotę 2495,04 zł (informacja k. 111).

Bezsporne jest także, że (...) Bank Spółka Akcyjna w W. zawarł w dniu 22.04.2015 roku z powodem (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym - (...) z siedzibą w W. umowę rozporządzającą przelewem wierzytelności, mocą której powód przejął od poprzedniego wierzyciela prawa do wierzytelności określonych przedmiotową umową, w tym do wierzytelności objętej pozwem (umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika nr 1 do tejże umowy k. 16-22).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz. U z 2015 roku poz. 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków

pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W myśl art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.(§ 2).

W myśl natomiast art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W piśmiennictwie zauważono, że przy analizie stosunku dłużnik – cesjonariusz szczególnie uwidaczniają się dwie zasady, charakteryzujące ten stosunek. Pierwsza dotyczy nabycia przez cesjonariusza w drodze przelewu wierzytelności tylu praw, ile miał cedent. Wyraża to paremia *nemo in alium plus iuristransferre potest quam ipse habet*. Cesjonariusz niemoże więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Druga zasada dotyczy sytuacji prawnej dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem (J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 162; H. Ciepla (w:) Komentarz..., s. 595; B. Łubkowski (w:) Kodeks..., s. 1225). Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

Wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (nie będące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta)

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W realiach niniejszej sprawy pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia z poprzednikiem prawnym powoda umowy pożyczki, nie kwestionowała także legitymacji czynnej strony powodowej. Pozwana kwestionowała jedynie wysokość dochodzonego świadczenia, wskazując iż jest ono zbyt wysokie oraz podnosiła, że Komornik w dalszym ciągu egzekwuje należność.

Powyzszy zarzut pozwanej odnośnie zawyżonego świadczenia nie został potwierdzony żadnymi, choćby minimalnymi dowodami z jej strony. Z informacji udzielonej przez Komornika R. J. wynikało, że kwota nieuiszczonej należności głównej pozwanej wobec wierzyciela (powoda) na dzień 19.10.2015 roku wynosiła 2939,28 zł oraz kwota odsetek – 2495,04 zł, łącznie 5 434,32 zł. Kwota należności głównej dochodzona przez powoda, po modyfikacji powództwa w wysokości 4953,64 zł nie przekracza zatem powyżej wskazanej kwoty.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie dawał podstawę do przyjęcia, że zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwaną należnościami dochodzonymi pozwem.

Zdaniem Sądu dowody ujawnione w sprawie potwierdzają fakt zawarcia przez pozwaną J. S. z poprzednikiem prawnym powoda umowy pożyczki, z której strona powodowa wywodzi swe roszczenie, okoliczność braku uiszczenia powyższego świadczenia oraz jego wysokość. Także okoliczność przeniesienia na powoda wierzytelności wobec pozwanej została wykazana.

Należy stwierdzić, iż powagi rzeczy osądzonej nie stwarza postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Z art. 786² § 1 k.p.c. wynika, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, sąd bada, czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z bankiem lub z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Badanie przez sąd, czy bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony zgodnie z art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2002 roku, Nr 72, poz. 665 ze zm.) nie jest jednak osądzeniem sprawy. W tym przypadku sąd nie rozpoznaje merytorycznie sprawy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 lipca 2003 roku (II CKN 363/01, LEX nr 82280) stwierdzając, że bankowy tytuł wykonawczy (bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności) nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej.

Powód, który na podstawie umowy cesji nabył od (...) Banku S.A. w W. wierzytelność objętą bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności mógł zatem dochodzić przedmiotowej wierzytelności na drodze sądowej przeciwko pozwanej. Powód, który nie jest bankiem, nie mógł bowiem uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. (vide: III CZP 194/95, OSNC 1996/7-8/101, III CZP 9/04, OSNC 2005/6/98).

Także toczące się postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej nie stoi na przeszkodzie sądowemu dochodzeniu należności, skoro zobowiązanie wynikające z bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionemu przez (...) Bank Spółkę Akcyjną w K., stanowiącego podstawę egzekucji w sprawie (...) nie zostało przez pozwaną uiszczone w całości na rzecz poprzedniego wierzyciela. Sąd uwzględnił kwoty wyegzekwowane przez Komornika w toku postępowania egzekucyjnego i zasądził pozostałą część należności głównej zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2012 roku poz. 1376 z późn. zm.), art. 519 kc, art. 513 kc orzekł jak w pkt I w sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd rozstrzygnął w myśl art. 481 § 1 kc zasądzając odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty 1393,39 zł od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 30 czerwca 2015 roku (data stempla pocztowego) do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym w wysokości 8% od kwoty 3560, 25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Sąd uwzględnił również żądanie powoda zasądzenia od pozwanej odsetek ustawowych w wysokości 8% w stosunku rocznym od kwoty 40,07 zł od dnia 30 czerwca 2015 roku do dnia 27 lipca 2015 roku. W pozostałej części powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek od uiszczonych przez pozwaną kwot podlegało oddaleniu jako niezasadne. Powód wnosił bowiem o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych: od kwoty 31,04 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 30.03.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 27.04.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 26.05.2015 roku, od kwoty 40,07 zł od dnia złożenia pozwu do dnia 26.06.2015 roku. Pozew został złożony do Sądu w dniu 30 czerwca 2015 roku, a zatem nie było możliwe zasądzenie odsetek od dnia 30 czerwca 2015 roku do poszczególnych dat wskazanych przez powoda tj. do dnia 30.03.2015 roku, 27.04.2015 roku, 26.05.2015 roku, do dnia 26.06.2015 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 6 pkt.4 rozporządzenia MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dz.U.2013.461 j.t.) obciążając nimi w całości pozwaną. Powód uległ tylko co do nieznaczącej części swojego żądania. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł.